ORACIONS COMPOSTES.

En grec, com en català, la composició de les oracions s'efectua per mitjà de tres procediments: coordinació, juxtaposició i subordinació.

I. Coordinades.

Dues o més oracions que tenen sentit per si mateixes i que estan en el mateix nivell gramatical. Van unides per conjuncions (nexes) que indiquen el significat d'aquesta unió.		
Copulatives	indiquen unió	**Καί, τε καί, τε** (enclític en llatí *-que*): i **οὐδέ, οὔτε**: no/ni
Distributives	indiquen distribució	**μέν ... δέ**: per una part ... per l'altra **οὔτε ... οὔτε**: ni ... ni **καὶ ... καὶ, τε ... τε, οὐ μόνον ... ἀλλὰ καὶ**: no només ... sinó també
Disjuntives	indiquen alternativa o contraposició	**ἤ**: o, o bé **ἤ ... ἤ**: o ... o **εἴτε ... εἴτε**: ja ... ja **ἤτοι ... ἤ**: o ... o bé
Adversatives	indiquen oposició	**ἀλλὰ**: però, sinó (després de negació) **δέ**: però (sense μέν) **μήν, μέντοι, καίτοι, καί μήν, ὅμως**: no obstant **ἀλλὰ γὰρ**: però, en efecte
Causals	indiquen motiu o causa	**γὰρ**: ja que, efectivament **καὶ γὰρ**: en efecte
Consecutives	indiquen l'efecte, conseqüència o conclusió	**οὖν, οὐκοῦν**: en efecte **δή**: evidentment **ἄρα**: doncs **οὔκουν**: doncs no **τοίνυν, τοινοῦν, τοιγαροῦν**: així doncs

II. Juxtaposades.

Dues o més oracions que tenen sentit per si mateixes i que estan en el mateix nivell gramatical, però que no estan relacionades per conjuncions, sinó mitjançant comes.
Ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα